

Architecture of libraries, of het verhaal van het UGent-bibliotheeknetwerk

Eind 2000 gaf het Bestuur van de Universiteit Gent de Universiteitsbibliotheek de opdracht om het hele bibliotheekgebeuren van de instelling te analyseren en om een nieuwe, werkbaar en doorzichtige structuur voor te stellen. Niet het erfgoed mocht op de eerste plaats komen, wel een eersteklas dienstverlening voor onderzoekers en studenten. Makkelijker gezegd dan gedaan, aldus de hoofdbibliothecaris.

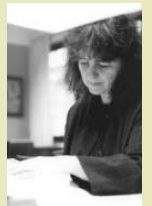
Verwend als we waren door het overweldigende succes van de bijna perfect draaiende elektronische bibliotheek en de in-huis ontwikkeling van de SFX-linker, die internationaal furore maakte, was het niet eenvoudig om toe te geven dat er ook bij ons heel wat zaken voor verbetering vatbaar waren. Een gebrekkige communicatie, een tekort aan gerichte professionele opleiding, een bijna onbestaand netwerk met de faculteiten en een te grote coconvorming kwamen echter vrij vlug aan het licht.

Herstructureren en sensibiliseren

In diezelfde periode vonden binnen de universiteit grote structurele hervormingen plaats die mee de richting zouden bepalen waarin de bibliotheekhervorming moest gaan. Eind 2000-begin 2001 werd het 'STeR-project' opgestart met het oog op een grondige herschikking van de centrale administratie van de Universiteit Gent. Opzet was te komen tot een meer performante organisatie met klemtonen op **S**ervicegerichtheid, **T**ransparantie en **R**esponsabilisering (figuur 1).

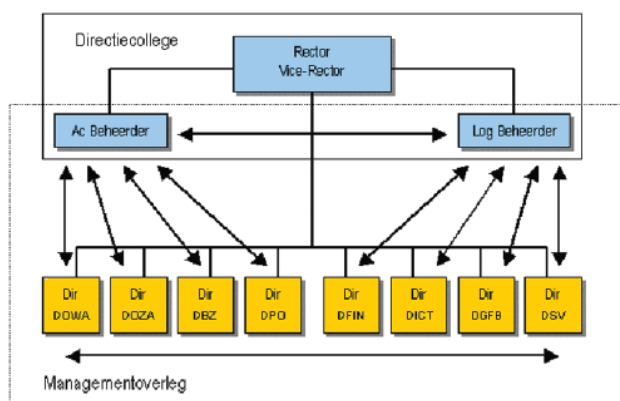
Op centraal niveau werden de tientallen kleine en grote diensten gegroepeerd in 8 directies¹, aangestuurd door de academisch en de logistiek beheerder. De Universiteitsbibliotheek kwam, na enig heen en weer slingeren tussen DOWA

SYLVIA VAN PETEGHEM is hoofdbibliothecaris van de Universiteit Gent
sylvia.vanpeteghem@ugent.be

(onderwijsaangelegenheden) en DOZA (onderzoeksaangelegenheden), bij de laatste directie terecht. Naast het centrale niveau is er het facultaire niveau dat bestaat uit 11 faculteiten, onder leiding van de decaan en de faculteitsraad, en dat is onderverdeeld in 134 vakgroepen. Opvallend daar is de evolutie naar grotere zelfstandigheid, maar ook de grotere verantwoordelijkheid.

Naast deze toch wel erg ingrijpende wijziging van de organisatiestructuur, die vooral op beleidsniveau plaatsvond en niet van de eerste dag op de werkvloer waar te nemen was, kwamen er ook twee vernieuwingen die vooral bij het administratief en het technisch personeel voor een grote verandering zorgden. Enerzijds werd het beheerssysteem SAP² ingevoerd dat in eerste instantie de financiële bewegingen in de instelling wil stroomlijnen, met een veel grotere inbreng van de faculteiten en niet langer een uniek zwaartepunt in de centrale diensten. Anderzijds werd de classificatie van elke personeelsfunctie binnen de universiteit bepaald. Elk personeelslid werd daardoor genoodzaakt na te denken over zijn opdracht, zijn plaats en zijn vooruitzichten. In deze fase werd het bibliotheekpersoneel dat voltijds voor de faculteiten werkt, ook aan de faculteiten toegewezen en eventjes was er een – gelukkig ongegronde – vrees dat zij in de pool van administratief personeel van de faculteiten zouden verdwijnen. Het spreekt voor zich dat al deze omwentelingen voor successen én voor drama's hebben gezorgd. Om op een dergelijk tijdstip met een bibliotheekhervorming aan te komen draven, was om moeilijkheden vragen. Maar toch besloten we ervoor te gaan omdat het uiteindelijke doel ons meer dan redelijk leek: een efficiënte bibliotheekwerking waar zowel onderzoekers als studenten wel bij varen.

Figuur 1: STeR-reorganisatie UGent.

De eerste stappen van de bibliotheekherstructurering: elke faculteit één bibliotheek?

Een kleine werkgroep bestaande uit twee wetenschappers, de administratief beheerder en twee vertegenwoordigers van de bibliotheek deed een verkennend onderzoek. Midden 2001 werd een eerste, wat aarzelend en voorzichtig voorstel gedaan, waarin vooral het principe gehuldigd werd dat elke faculteit volgens een zelfde structuur zou werken en dat dezelfde diensten in alle faculteiten zouden aangeboden worden. Elke faculteit mocht slechts één faculteitsbibliotheek behouden. Dat lijkt een correct en eerbaar principe, maar het miste de nodige variatie en het werd dan ook meteen afgevoerd.

De grootste bezwaren tegen het voorstel kwamen van de faculteiten die in deze nieuwe structuur niet gehoord waren. Bovendien bleek het een ernstige fout in *change management*. Het plan werd vooral geïnterpreteerd als een nieuwe verplichte ingreep van bovenaf. Er dreigde even een stagnatie maar we besloten de grenzen open te gooien en gingen elders in de wereld kijken naar reorganisaties waarbij we geconfronteerd werden met evenveel hoogtes als laagtes.

Europa in beweging?

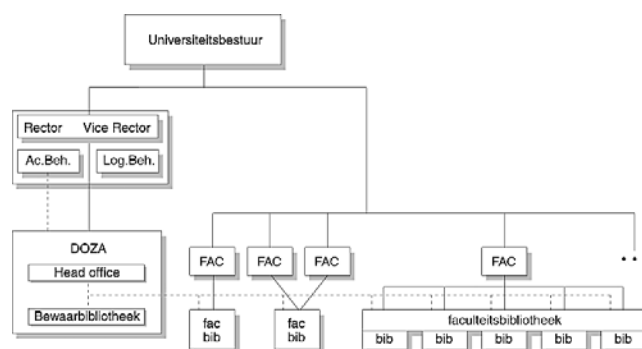
Al gauw bleek vooral in Europa een zelfde problematiek waar te nemen. Logisch in feite, want de meeste oudere universiteiten ontstonden in de 19de eeuw en hadden de evolutie gekend vanuit seminarieonderwijs: professoren omringd door groepjes studenten in kleinere leslokalen, midden de boeken. Veel van die 'seminarie'-collecties groeiden uit tot zelfstandige bibliotheken, of wat daarvoor door moest gaan. Met een versnippering van budget, personeel en ruimte tot gevolg en een minder efficiënte werking. Met één of een toevallig personeelslid per bibliotheek heeft men immers niet veel openingsuren en mist men, zeker in deze digitale tijden, de expertise om alle deelgebieden te kennen. KULeuven had die bui al vroeger zien hangen en was tientallen jaren geleden overgegaan tot het samenvoegen van hun kleine bibliotheken. Maar ook binnen de UGent is er de afgelopen decennia al behoorlijk gefusioneerd. Vooral de faculteiten van Rechtsgeleerdheid, Geneeskunde en Gezondheidswetenschappen, Farmaceutische Wetenschappen, Economie en Bedrijfskunde, Psychologie en Pedagogische Wetenschappen en Diergeneeskunde hebben al de nodige stappen gezet om tot efficiënt werkende gefusioneerde bibliotheken te komen. Maar toch. Deze fusies zijn vanuit de faculteiten zelf gegroeid en nooit centraal gestuurd, waardoor wie niet wou, niet mee moest. Bij een telling begin 2003 werden nog steeds 225 bibliothekeenheden geteld op meer dan 300 locaties. Bij de bevraging antwoordde slechts de helft van de bibliotheken en daaruit bleek dat op een totaal van 119 bibliotheken 52 wetenschappelijke medewerkers en 269 administratieve personeelsleden (waarvan 45 met bibliotheekopleiding) betrokken zijn. Dit is absoluut geen typisch Gentse situatie want

ook in Duitsland, Nederland, Engeland, Finland, Noorwegen en Zweden bestaat een dergelijke versnippering en zijn veel universiteitsbibliotheken momenteel in beweging of plannen ze een reorganisatie.

Het hoge en toch dichte Noorden

Het evaluatierapport van de Helsinki University Libraries uit 2000³ vertoonde verrassende gelijkenissen met de bibliotheeksituatie in Gent maar er waren twee belangrijke elementen die het kopiëren van hun oplossingen onmogelijk maakten. Enerzijds de verwevenheid met hun nationale bibliotheek, die zowat de digitale bibliotheekwerking voor het hele land voor haar rekening neemt, en anderzijds de mogelijkheid om nieuwe ultramoderne bibliotheekgebouwen neer te zetten waarin de kleine bibliotheken meteen een plaats konden krijgen. Ook in Nijmegen en Utrecht was een nieuw gebouw het lokaas voor het samengaan, maar dat is in Gent vrijwel uitgesloten. In de bouwplannen van de komende jaren is geen plaats meer voor bijkomende investeringen en bovendien is de stad volgebouwd.

De universiteit van Lund in Zweden bleek echter nog dichter bij de Gentse situatie aan te leunen. Vergelijkbaar in grootte, vergelijkbaar in versnippering over de stad, met een zelfde aantal opleidingen⁴ en bovendien verantwoordelijk voor een belangrijke erfgoedcollectie. Voortbouwend op een rapport uit 1992⁵ publiceerde Richard Hesseltine in 2000 zijn eindevaluatie over de bibliotheekdiensten in de Universiteit van Lund. Daarbij werd een totaal nieuwe structuur voorgesteld en werd Lars Bjørnshauge als directeur aangesteld in de lente van 2001. Bjørnshauge was bereid als extern consultant op te treden om de mogelijke hervorming van de UGent bibliotheken naar Zweeds model na te gaan. Het resultaat is een structuur die simpel lijkt maar toch sterk vernieuwend is (figuur 2).

Figuur 2: De Lund-structuur toegepast op UGent.

Het belangrijkste verschil met het voorstel 'één bibliotheek per faculteit' is dat de faculteiten zelf een keuzemogelijkheid hebben. Of ze kiezen voor één bibliotheek, of ze delen een bibliotheek met een verwante faculteit⁶ of ze kiezen voor verschillende thematische bibliotheken, of voor één biblio-

theek per campus. Keuze zat dus. Maar er is één belangrijke spelregel: welke structuur er ook gekozen wordt, een bibliotheek is slechts een bibliotheek als zij voldoet aan de centraal vastgestelde minimumnormen en die zijn niet min⁷. Kiest een faculteit voor het behoud van 20 bibliotheken dan moet ze ook 20 keer personeel voorzien waarmee de gestelde minimumnormen gehaald kunnen worden om bijvoorbeeld dagelijks van 9 tot 17 uur open te zijn.

Een faculteitsbibliotheek werkt vrij autonoom, maar toch niet helemaal vrij. Standaarden worden namelijk 'centraal' bepaald en beslist. De 'centrale' bibliotheek formuleert de suggesties voor bijvoorbeeld tarieven, structuren, minimum openingstijd, aankopen, budget. Die voorstellen worden aan de interfacultaire bibliotheekcommissie voorgelegd, waarin alle faculteiten door wetenschappers vertegenwoordigd worden. De uiteindelijke beslissingen worden gedragen door het Bestuurscollege. Standaarden voor de digitale bibliotheek, zoals webpresentatie, catalografische regels... worden door de centrale bibliotheek bepaald.

Nieuwe perspectieven voor de faculteit Letteren en Wijsbegeerte

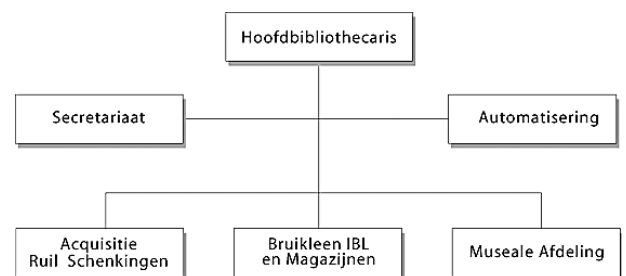
Het meest verrassende resultaat van deze evolutie is dat de faculteit Letteren en Wijsbegeerte volop in beweging komt en haar tientallen bibliotheken wil groeperen⁸ in twee campusbibliotheken, respectievelijk in de Sint-Hubertusstraat en in Rozier 44. Voorbeelden voor een vergelijkbare architectuur en verdeling werden gehaald bij de Library of Social and Behavioural Sciences in Lund, de Faculty of Arts Library in Helsinki en de Fondazione Querini Stampalia in Venetië. Het principe is vrij simpel: haal als oefening alles wat zich in een bestaand gebouw bevindt er virtueel uit en tracht het gebouw opnieuw in te vullen met bibliotheekcollecties, in op elkaar volgende ruimtes, er zorg voor dragend dat er slechts één centrale in- en uitgang is. Het universiteitsgebouw in Rozier 44 leent zich bijna perfect om die beweging in gang te zetten. Het zijn prille maar goed gefundeerde plannen. Ook andere faculteiten zoals Wetenschappen, Toegepaste Wetenschappen en Bio-Ingenieurswetenschappen, zien het nut in van het samengaan en het bundelen van middelen om de bibliotheekwerking te optimaliseren. Wat de studenten, die nu vaak voor gesloten deuren staan, zeker ten goede zal komen. De veelgestelde vraag van wie het niet meteen ziet zitten, is of een bibliotheek nog wel nodig is in een academische omgeving door alle elektronische bronnen die nu beschikbaar zijn. Die noodzaak verschilt uiteraard van faculteit tot faculteit, maar dan enkel en alleen in de noodzakelijke oppervlakte. Een boekenfaculteit zoals Letteren en Wijsbegeerte heeft een open-kastopstelling nodig, naast groepsruimtes en stille werkrumtes, waar een faculteit Wetenschappen wellicht meer baat heeft bij een draadloze omgeving met een eenvoudige toegang tot de elektronische bronnen. Ook hier zijn echter groeps- en individuele ruimtes meer en meer een noodzaak, 'studielandschappen' om een ingeburgerde term te gebruiken.

Rozier 44 in Gent, met de krijtlijnen van de Boekentoren op de gevel, naar aanleiding van de Jokerdag 2004 van de vakgroep Architectuur en Stedenbouw. Foto: Ingrid Decraeye.

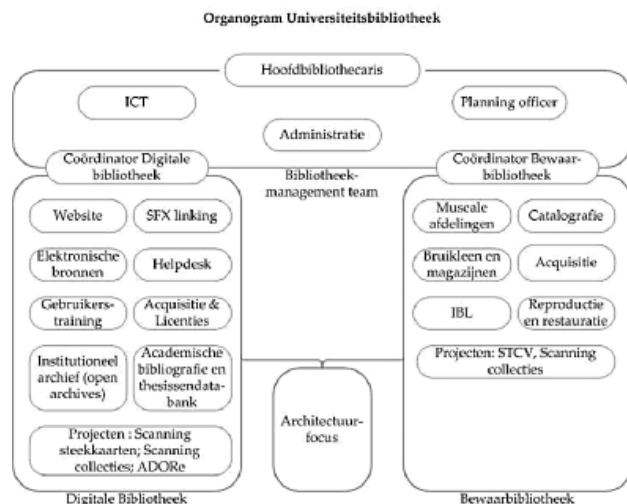
Netwerken

Stilaan werd duidelijk wat er in de faculteiten moest en kon gebeuren maar was die zogenaamd 'centrale' bibliotheek of Boekentoren daar klaar voor? Door het decentraliseren van faculteitsmedewerkers naar de faculteiten en door het niet invullen van vrijgekomen functies is het personeelsbestand in de centrale bibliotheek op 20 jaar tijd meer dan gehalveerd, ook al is er in die periode een geheel nieuw takenpakket bijgekomen voor de digitale bibliotheek. Door de aandacht die aan de functieclassificatie geschonken wordt, neemt de noodzaak van bibliotheekopleidingen de laatste jaren wel meer en meer toe en dat is dan weer een pluspunt. De structuur van de bibliotheek voor de reorganisatieplannen was niet anders dan in een andere wetenschappelijke bibliotheek (figuur 3).

Figuur 3: Organogram oude structuur Centrale Bibliotheek.

De 'nieuwe' structuur na de Lund-doorlichting ziet er behoorlijk anders uit (figuur 4) en hangt nauw samen met de nieuwe opdracht van de 'centrale' Universiteitsbibliotheek. Ze is digitale bibliotheek, bewaarbibliotheek, studieland-schap en – heel belangrijk – ze stuurt het netwerk aan van bibliotheken binnen de universiteit.

Figuur 4: Organogram nieuwe structuur Centrale Bibliotheek.

De hoofdbibliothecaris is tevens afdelingshoofd van de 'afdeling' Universiteitsbibliotheek die naast de afdelingen Technologietransfer en Onderzoeksangelegenheden ressorteert onder de Directie Onderzoek (DOZA). De hoofdbibliothecaris is verantwoordelijk voor de drie luiken van de bibliotheek: het Bibliotheekmanagement, de Digitale Bibliotheek en de Bewaarbibliotheek. De planning officer, de coördinator van de Digitale Bibliotheek en de coördinator van de Bewaarbibliotheek maken deel uit van het Bibliotheekmanagement; het secretariaat en het ICT-team horen qua werking volledig tot dit organisatielink en hebben dus elk een vertegenwoordiger in het team. De Digitale Bibliotheek heeft – zoals het een digitale bibliotheek betaamt – een hoofdzakelijk virtuele invulling. De groepen die daar gevormd worden zijn tijdelijk, kunnen bestaan uit personeelsleden uit diverse afdelingen van binnen de eigen bibliotheek, de eigen instelling maar ook van daarbuiten. Het is een eerder projectmatig gerichte ad-hocwerking die over de grenzen heen werkt, maar steeds wordt opgevolgd door de coördinator van de Digitale Bibliotheek, bijgestaan door het Bibliotheekmanagement. De Bewaarbibliotheek groepeerde de veeleer traditionele bibliotheekwerkzaamheden zoals bruikleen, IBL, catalografie, acquisitie en de museale afdeling met de restauratie. Die Bewaarbibliotheek ondersteunt ook de faculteiten waarvan bibliotheken willen fuseren om hun 'passieve' collecties naar centrale depots te laten afvoeren. Die centrale depots zijn momenteel volop in bespreking. De ideale structuur daarvoor is een alfa-, beta- en gammadepot⁹ waarbij de alfacollectie in de Boekentoren gegroepeerd zou worden; de meeste alfafaculteiten zijn namelijk in de stad gevestigd en de toren beschikt over de faciliteiten om een vlotte dienstverlening te garanderen. Bewaarbibliotheek zijn betekent dus niet enkel centraal stockeren maar ook centraal beheren en een centrale dienstverlening aanbieden voor de passieve collectie. De actieve collectie hoort thuis in de faculteitsbibliotheken en campusbibliotheken die verondersteld worden jaarlijks een zelfde volume af te voeren dan wat ze er in dat jaar bij kregen. Ook over dit punt wordt momenteel nog gediscussieerd. De

hoge inrichtingskosten van depots en het arbeidsintensieve werk van wieden en verhuizen zijn hier de struikelblokken.

De ontbrekende schakel

Het doorlichten van een bestaande structuur en het zoeken naar een oplossing voor mogelijke problemen is een boeiend proces. Het in een leesbaar rapport gieten van ideeën zodat ze toegankelijk zijn voor alle betrokken partijen, is niet zo vanzelfsprekend. Gelukkig hebben we bij de uitwerking van het rapport Bjørnshauge tot een werkbaar stappenplan de assistentie gekregen van een doorgewinterde bibliothecaris en collega Huub Laeven, die na jarenlang de Universiteitsbibliotheek van Nijmegen geleid te hebben, nu als zelfstandig consultant optreedt. Zijn jarenlange ervaring en erg praktische geest hielpen ons met zowel de grote lijnen als de kleine details van het verhaal.

En toch misten we op het eind ergens een vonkje. Precies dat vonkje dat een motor in gang krijgt. Het toeval gaf ons een zetje in de goede richting. De juiste mensen op de juiste plaats toonden ons de waarde die wij, door er zo dichtbij te zitten, niet meer zagen¹⁰. Het unieke kader van het Van de Veldegebouw is er één van en verdient terecht meer aandacht en zorg dan in de laatste decennia. Dat was een eerste architectuurkaart die we trokken. We zochten echter naar een nog unieker uitgangspunt en vonden dat in de immense erfgoedcollectie waarvoor we zorg dragen. In deze tijd van globalisering zien we er stilletjes aan allemaal een beetje eender uit en bezitten we zowat overal in de wereld hetzelfde pakket elektronische wetenschappelijke literatuur. UGent heeft echter unieke schatten die zelden in het daglicht worden gesteld. Dus besloten we onze sterktes te bundelen en onze bestofte collecties als een onderzoekskern aan te bieden. We combineerden het uitstekende en nieuwsgierige ICT-team met de jonge, dynamische vakgroep Architectuur en Stedenbouw en de docenten en studenten Architectuurgeschiedenis, verspreid over twee faculteiten. Dit resulteerde als vanzelf in een *architectuurfocus* die we vijf jaar lang willen koesteren. In die vijf jaar willen we de totale architectuurcollectie van de universiteit, die nu verspreid is over de Boekentoren en een aantal vakgroepen, virtueel samenbrengen in één elektronische catalogus¹¹. Dat vergt uiteraard de juiste trefwoorden, waarbij we kozen voor LCSH¹². Architectuurtijdschriften en -boeken krijgen voorrang voor bindwerk en plannen, foto's en tekeningencollecties voor aangepaste bewaring in zuurvrije, stofvrije mappen. Onderzoekers helpen ons bij de valorisatie van de collecties en bij wijze van een wederdienst ontwikkelen we een virtuele beeldbank die hun onderzoeksmateriaal direct toegankelijk maakt. Momenteel wordt een unieke collectie van 40.000 foto's van gebouwen en landschappen gescand en binnenkort volgen de architecturale plannen van Minard en Roelandt. Bovendien werken we samen met de onderzoekers om hun wetenschappelijke publicaties zichtbaar te maken in Open Archives. Uniek bezit van basiswerken voor architectuur en stedenbouw willen we in de nabije

Wat hebben we geleerd?

- Reorganiseren is teamwork. Wederzijds vertrouwen, professionaliteit, loyaliteit en een voortdurende (zelf)kritische houding.
- Praten is belangrijk. Met alle niveaus en met verschillende vertegenwoordigers. Je kan niet zonder de top maar zeker niet zonder de basis.
- Vertrekken vanuit een duidelijk gefundeerde visie is noodzakelijk. Die kan je maar opbouwen door structuren te vergelijken in andere bibliotheken in binnen- en buitenland, en door te leren uit hun successen maar ook uit hun tegenslagen.
- Plannen in te grote stappen lukt niet. Het is belangrijk een precies eindpunt voor ogen te houden, maar de weg er naartoe moet in kleine, goed af te werken fasen ingedeeld worden. Kleine successen mogen/moeten gevierd worden.
- Leesbare rapporten, voortdurende informatie: ze zijn niet eenvoudig maar noodzakelijk.
- Tegenslagen zijn er om bij te sturen, even gas en een stap terug te nemen, maar vooral om sterker weer door te gaan.
- Never say never. Wie dwars ligt kan keren. Wie mee wil helaas ook.

7. De bibliotheek beschikt over voldoende ruimte voor de open opstelling van collecties; over faciliteiten voor uitleen; IBL- en informatiediensten; over een opleidingsruimte; over stille werkplekken en plaatsen voor groepswork; over kopieerfaciliteiten; over publiekspc's, over eventuele discipline-eigen werkinstrumenten. De minimale personeelsbezetting van een faculteitsbibliotheek bestaat uit minstens één FTE faculteitsbibliothecaris/hoofd van de bibliotheek op niveau A en ten minste twee FTE professionele bibliotheekmedewerkers, waarvan één FTE op niveau B en één FTE op niveau C. Iedere bibliotheek heeft ten minste de beschikking over twee FTE aan professioneel bibliotheekpersoneel... Alle bibliotheeklocaties van de faculteit zijn elke werkdag open tijdens de kantooruren, zijnde ten minste van 9u. tot 17u.
8. Dit alles door de 'drive' van de decaan Freddy Mortier
9. Tot alfawetenschappen behoren: letteren en wijsbegeerte, rechtsgeleerdheid, economie en bedrijfskunde, psychologie en pedagogische wetenschappen, politieke en sociale wetenschappen; tot betawetenschappen behoren wetenschappen, toegepaste wetenschappen, bio-ingenieurswetenschappen; tot gammawetenschappen behoren geneeskunde en gezondheidswetenschappen, diergeneeskunde, farmaceutische wetenschappen
10. Met meer dan dank aan André Singer en Pieter Uyttenhove
11. Als deelcatalogus van de Aleph-catalogus.
12. Library of Congress Subject Headings.

toekomst integraal scannen en in Open Archives aanbieden. Als omkadering plannen we kleine symposia en aparte tentoonstellingen als variaties op een zelfde thema. En na de architectuurfocus 2004-2009 hopen we voldoende expertise opgebouwd te hebben om naadloos de andere collecties aan te pakken.

Bij het begin van de opdracht werd de nadruk gelegd op het feit dat erfgoed niet op de eerste plaats mocht komen maar dat het einddoel een eersteklasdienstverlening voor onderzoekers en studenten moest beogen. Het thema architectuur en stedenbouw heeft ons de weg getoond in dit proces om met erfgoed dienstverlening mogelijk te maken. En vooral... het brengt ons elke dag weer kleur en inhoud en plezier in het werk naast de boeiende opvolging van organisaties en structuren en het zachte in stand houden van een voortdurende beweging.

Noten

1. De 8 directies zijn: Directie Onderwijsaangelegenheden (DOWA), Directie Onderzoeksangelegenheden (DOZA), Directie Bestuurszaken (DBZ), Directie Personeel en Organisatie (DPO), Directie Financiën (DFIN), Directie Informatie- en Communicatietechnologie (DICT), Directie Gebouwen en Facilitair Beheer (DGFB), Directie Studentenvoorzieningen (DSV)
2. SAP of Systems Analysis and Program Development, zie <http://www.sap.com/company/history.aspx>
3. Helsinki University libraries: report of an assessment panel, by Hans Geleijnse, Göran Gellerstam, Ian R.M. Mowat, and Kyllikki Ruokonen; introduction by Aimo Virtanen, University of Helsinki, 2000. (Evaluation Projects of the University of Helsinki)
4. <http://www.lu.se>
5. The Lund University Libraries: a network. Intern rapport, niet gepubliceerd.
6. De biomedische bibliotheek is een samenwerking tussen de faculteiten Geneeskunde en Gezondheidswetenschappen en Farmaceutische wetenschappen

SAMENVATTING

De Universiteit Gent wil af van haar versnipperde bibliotheekwerking in meer dan 200 bibliotheken op meer dan 300 locaties. Ze koos voor een model van decentralisatie met meer inspraak van de faculteiten. Centraal blijft de aansturing van het bibliotheeknetwerk en het beheer van de digitale bibliotheek en de bewaarbibliotheek. Naar analogie van het Lund-model kan een faculteit vrij kiezen uit vier structuren: één bibliotheek voor de faculteit, een bibliotheek delen met een andere faculteit, een bibliotheek per campus of thematische bibliotheken. Wat de keuze ook wordt, er moet voldaan worden aan de minimumnormen die een goede dienstverlening garanderen. Die bepalen het minimum aantal geschoold personeel, de minimale openingstijd, bibliotheekdiensten als IBL, acquisitie, catalografie... De eerste fusiebeweging is waar te nemen in de faculteit Letteren en Wijsbegeerte.

ABSTRACT

Ghent University wants to get rid of its shattered library-structure of more than 200 libraries in more than 300 locations. A decentralisation model was chosen which gives the faculties more responsibilities. The library network is controlled by a central unit that also takes care of the digital and the repository library. Parallel to the Lund structure, a faculty can choose amongst four possibilities: one faculty-library, a shared library with another faculty, a library per campus or thematic libraries. Whatever choice is made, minimum standards have to be taken care of to ensure a first class library service: a minimum of library-educated staff, minimum opening hours, library services as ILL, acquisition, cataloguing... The first fusion will take place in the faculty of arts and humanities.